

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
Rev2 1532/07
16.01.2008. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Predraga Trifunovića, predsednika veća, Mirjane Grubić, Vesne Popović, Jasminke Stanojević i Nadežde Radević, članova veća, u parnici tužioca AA, čiji je punomoćnik AB, advokat, protiv tuženog "BB", koga zastupa BA, advokat, radi poništaja rešenja o prestanku radnog odnosa, odlučujući o reviziji tuženog izjavljenoj protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.592/06 od 30.06.2006. godine, u sednici održanoj 16.01.2008. godine, doneo je

P R E S U D U

ODBIJA SE kao neosnovana revizija tuženog, izjavljena protiv presude Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.592/06 od 30.06.2006. godine.

O b r a z l o ž e n j e

Presudom Opštinskog suda u Nišu P.br.3256/05 od 13.03.2006. godine, stavom prvim izreke, usvojen je tužbeni zahtev tužioca AA, pa je poništeno rešenje direktora tuženog "BB" od 04.03.2003. godine, kojim je tužiocu prestao radni odnos, kao nezakonito. Stavom drugim izreke obavezan je tuženi da tužioca vrati na rad i rasporedi na istim ili sličnim poslovima prema stručnoj spremi, znanju i sposobnostima, da mu prizna sva prava po osnovu rada i radnog odnosa, počev od dana prestanka radnog odnosa do dana vraćanja na rad, u roku od osam dana od dana prijema presude. Stavom trećim izreke obavezan je tuženi da na ime troškova parničnog postupka plati tužiocu 23.400,00 dinara, u roku od osam dana od dana prijema presude.

Presudom Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.592/06 od 30.06.2006. godine, odbijena je kao neosnovana žalba tuženog i potvrđena prvostepena presuda.

Protiv pravnosnažne presude donesene u drugom stepenu, tuženi je blagovremeno izjavio reviziju iz svih razloga predviđenih čl.398. ZPP.

Vrhovni sud je ispitao pobijanu presudu u smislu čl.399. ZPP i našao da je revizija neosnovana.

U postupku nije učinjena bitna povreda odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 2. tač.9. ZPP, na koju revizijski sud pazi po službenoj dužnosti.

Prema utvrđenom činjeničnom stanju, tužilac je bio u radnom odnosu kod tuženog. Dana 20.02.2003. godine u kancelariji direktora tuženog održanoj je sastanak odgovornih radnika, na kome je bio i tužilac, koga je direktor povišenim tonom kritikovao zbog načina obavljanja radnih obaveza. Prilikom izlaska, po završenom razgovoru, tužilac je izgovorio nepristojne reči u prisustvu svog kolege. Istoga dana tužilac je privremeno udaljen sa rada, 21.02.2003. godine pismeno je upozoren na postojanje razloga za otkaz ugovora o radu, a 25.02.2003. godine tuženi je zatražio mišljenje sindikata o nastalom događaju. Rešenjem direktora tuženog od 04.03.2003. godine, donetim na osnovu čl.101. stav 1. tač.4. Zakona o radu, tužiocu je prestao radni odnos zbog nepoštovanja radne discipline i ponašanja usled koga ne može više da nastavi rad u preduzeću.

Na utvrđeno činjenično stanje, pravilno je primenjeno materijalno pravo.

Odredbom čl.101. stav 1. tač.4. Zakona o radu ("Sl.glasnik RS" br.70/01 i 73/01), koji se primenjuje u ovoj pravnoj stvari, regulisano je da poslodavac može zaposlenom da otkáže ugovor o radu ako ne poštuje radnu disciplinu, odnosno ako je njegovo ponašanje takvo da ne može da nastavi rad kod poslodavca.

Imajući u vidu sve relevantne činjenice, ispravno je stanovište nižestepeni sudova da neprimereni izraz koji je tužilac upotrebio, ipak, u okolnostima u kojima je to učinio, ne može predstavljati opravdani razlog za otkaz ugovora o radu, pošto ne predstavlja takvo kršenje radne discipline koje treba da rezultira prestankom radnog odnosa. Ovo tim pre što je tužilac dugogodišnji radnik tuženog, a u postupku je utvrđeno da nije imao nameru da uvredi direktora, te da ranije nije ispoljavao negativno ponašanje, niti na bilo koji način narušavao odnose među zaposlenima.

Neosnovano se ističe u reviziji da su nižestepene presude zahvaćene bitnom povredom odredaba parničnog postupka iz čl.361. stav 1. u vezi čl.384. stav 2. ZPP. Naprotiv, prvostepeni sud je izveo sve parnične radnje i raspravio sva sporna pitanja na koja je ukazano u rešenju Okružnog suda u Nišu Gž.1.br.805/05 od 14.11.2005. godine.

Kako se revizija, u smislu čl.398. stav 2. ZPP ne može izjaviti zbog pogrešno ili nepotpuno utvrđenog činjeničnog

stanja, a u njoj se ponavljaju žalbeni razlozi, pravilno ocenjeni u drugostepenom postupku, s tim što se detaljnim obrazlaganjem presude ne bi postiglo novo tumačenje prava niti doprinelo ujednačenom tumačenju prava, na osnovu čl.405. ZPP, odlučeno je kao u izreci.

Predsednik veća-sudija

Predrag Trifunović, s.r.

Za tačnost opravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

vg